

Fischerová: Báj

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

OPB

Ostravský večerník

17 X 1988

ze dne

^ „Báj“, současně autorky Daniely Fischerové, v nastudování činohry Petra Bezruče, patří k nejúspěšnějším inscenacím Státního divadla v Ostravě v posledních letech. Na nedávném festivalu Aktualit získala Cenu diváka, představitel Muže Vladimír Čapka obdržel ocenění za herecký výkon. Ostravští diváci mohou tuto hru zhlédnout dnes, v pondělí 17. října, v Divadle Jiřího Myrona.

FOTO: JOSEF HRADIL

2084

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Báj

Nová svoboda, Ostrava

19. XI 1987

Upozornění

Státní divadlo v Ostravě upozorňuje diváky, že premiéra činohry D. Fischerové Báj, kterou uvede na scéně Petra Bezruče, se z technických důvodů překládá na sobotu 28. listopadu na 19 hodin. Zakoupené vstupenky zůstávají v platnosti.

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Báj OPB

Ostravský večerník

18 XI 1987

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Práce, Praha

30 XI 1987

● OSTRAVA — Činohra Petra Bezruče Státního divadla v Ostravě uvedla v sobotu 19. listopadu československé premiéře hru Daniely Fischerové Báj. Příběh lásky a cti, ale také korupce a zrady, napsala autorka podle staré báje o krysaři. Režii měl Pavel Palouš.

Československá premiéra

S dramatickou tvorbou Daniely Fischerové se návštěvníci Státního divadla v Ostravě setkávají poprvé. Před časem nastudoval činoherní soubor její hru Princezna T. V tomto týdnu uvede činohra Petra Bezruče Báj. Na podkladě staré báje o krysaři rozvinula autorka příběh, jehož překvapivé zvraty, stejně jako proměnlivý a sugestivní způsob vyprávění, nás neustále nutí k přehodnocování významu předchozích událostí. Vždy v novém světle se objeví láska, zrada, čest, morálka, korupce, víra, skepse. V režii Pavla Palouše hrají Otakar Prajzner, Kateřina Krejčí, Lenka Kucharská, Jan Mazák, Vladimír Čapka, Luboš Ondráček, Blanka Melreová, Ladislav Brückner, Zdeněk Svoboda, Marcela Čapková a Kostas Zerdalolu. Autorem scény je Milan Čech. Kostýmy vytvořila Daniela Flejšarová. Československá premiéra se uskuteční 21. listopadu v 19 hodin na scéně činohry Petra Bezruče.

[ak]

VÝSTŘÍZEK Z ČASU

Ostravský večerní

Krakerova: 84
Boj - 8. XII
CPS 82

ze dne

Ideály demokracie, svobody a občanské rovnosti vyslovil filozof J. J. Rousseau ve svém nejvýznamnějším díle O společenské smlouvě, a stál se jimi duchovním otcem Velké francouzské revoluce, která se je poprvé pokusila uvést do společenské praxe. Téma velkých myšlenek, které mají svou revoluční platnost ve vývoji společnosti, ale zároveň hrozí jejich zneužití ziskuchtivostí, lakotou a omezeností několika jedinců, zahleděných jen do svého vlastního prospěchu, inspirovalo našeho současného dramatika Josefa Boučka k napsání hry „Smrt v zahrádě Girardinů“ aneb spor o dědictví občana J. J. V režii Lídy Engelové ji nastudoval činoherní soubor Státního divadla v Ostravě.

Hra se zamýšlí nad tím, zda je třeba některá fakta zamlčet, nebo je lépe povědět plnou pravdu, aby velké pokrokové ideály nebyly pošpiněny. Přestože bývá někdy dílo označováno jako „historická detektivka“, jde v něm spíše než o odhalení vrahy, o konfrontaci myšlenek, názorů,

postojů, historických a nadčasových kontextů. „Smrt v zahrádě Girardinů“ nese některé jednoznačné rysy moderního filozofického dramatu. Představení má výrazný režijní rukopis, působivé mizanscény i přesně charakterizované typy, které působí životně a přirozeně. Prostou

Divadlo doma i na cestách

Terezu Levasseurovou, která se po svém vyrovnává s životním údělem, větším než může nést její intelekt i cit manipulovanou jejím milencem i okolím, vytvořila zasloužilá umělkyně Milena Asmanová. Stejně přesvědčivý je bezohledný a bezcharakterní John Bally, zahráný Janem Filipem. Za je ostravský činoherní kolektiv pod umělecky náročným režijním vedením schopný realizovat složité dramatické díla (jakých však nemá v repertoáru této sezóny zatím mnoho), svědčí také herecké výkony Františka Šeca (představu-

je J. J. Rousseaua který vystupuje jako komentátor svých osudů i životních situací), Jiřího Čepky v roli revolučního komisaře Fontaina, Jana Millera a Evy Kaplerové (manželé De Girardinovi), Václava Antoše (André) a dalších. Škoda, že se zejména v první polovině vytratily někte-

matické tvorby socialistických zemí v Katovicích. V obou zemích se představení setkala s příznivým ohlasem. Činoherní soubor Státního divadla v Ostravě tak přispívá uvedením současné dramatiky k významné reprezentaci naší kultury.

ALENA KRTILOVÁ

ré přesahy historické látky do současnosti.

S nastudováním „Smrti v zahrádě Girardinů“ se náš činoherní soubor představil na celostátní přehlídce Divadla dneška. Hru uvedl na jevišti dražebního divadla ve Varně a před nedávným s ní zahajoval Festival dra-

Lenka Kucharská a Kateřina Krejčí ve hře Daněly Fischeřové Bál, která měla československou premiéru 21. listopadu na scéně Činohry Petra Bezruče.

Foto: JOSEF HRADIL

Fischerová: Báj

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad. K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTRIŽEK Z ČASOPISU

OPB Oslu.

Ostravský večerník

- 7. VI 1988

Pochmurná báj o lidské naději

Na scéně Petra Bezruče hra s filozofickou a etickou razancí

Nestává se často, aby se na ostravských divadelních jevištích hrála hra s takovou filozofickou a etickou razancí (od našeho současného autora), jako je Báj autorky Daniely Fischerové. (Scéna Petra Bezruče, režie Pavel Palouš, výprava Milan Čech, kostýmy Daniela Flejšarová, hrají O. Prajzner, J. Mazák, L. Kucharská, K. Krejčí, Vladimír Čapka.)

Z původní pověsti o krysařovi a jiné o muži, který zavinil smrt nevinných dětí a za trest rovnáší mor a jeho žena nemůže porodit dítě, zůstaly obrysy příběhů provázaných v jednolitý dramatický tvar a rysy alegorické formy. Podobení o křivdě a kruté odplatě za nespravedlivý čin, s atributy, které jej vymezují v historickém čase, získalo

další dimenze. Autorka vytváří aktuální váhu o svobodě člověka, probuzeném svědomí, možnosti volby. Zazní-li, že každý je svého štěstí strážcem, ve hře ve chvíli, kdy je zdánlivě vše rozhodnuto, není to rezignace ani ironie, ale výzva k aktivitě.

V první části Baje je v situacích a postojích postav, které jsou často jiné, než se zdají zprvu být, evokován obraz zla v městě Hameln, i předobraz jeho budoucí zkázy, korespondující v kontrastu s úpěnlivou potřebou naděje dvojice cizinců, kteří si svou vinu přinášejí odjinud. Druhá část má výraznější dějový spád, důsledkem rozhodnutí jsou konkrétní činy postav...

Hra je napsána se stylovou vytištěností a čistotou, se smyslem

pro bohatý a mnohovýznamový myšlenkový kontext ve výstavbě celku, situací i v dialogích vytváří velký prostor pro invenci herců a inscenátorů. K mnohému z toho, jak je Báj inscenována, je možné mít výhrady: od slohově nevyrovnaných hereckých výkonů (O. Prajzner hraje Opatu téměř jako postavu z psychologického dramatu), mnohovýznamovou roli Muže realizuje Vladimír Čapka způsobem, který nejvíce odpovídá charakteru dramatického textu, až k pochmurně grotesknosti. Zvuk varhan přece jen příliš evokuje historické souvislosti původní pověsti, kdežto znakovost strohé scény a kostýmy akcentuje metaforiku moderního divadla. Je možné polemizovat o herecké akci, která se místy mění v chaotické pobíhání po scéně. (Chór,

Markéta), jindy naopak dominuje statičnost, jediným výrazovým prostředkem se stává intenzita hlasu. Scény porodních bolestí působí zbytečně naturalisticky. Inscenace příliš akcentuje krutost, v níž se charakter Markéty, jako jediné bytosti, v jejímž citu je budoucnost, ztrácí. Přesto se Paloušovi podařilo s intenzivním soustředěním na filozofický plán dramatu vytvořit osobité dílo vyhraněného výrazu. I když má temnější vyznění než text Daniely Fischerové, nestalo se jen „jednoplánovým horrorem“.

V souvislosti s uvedením Baje nelze nezpomenout jiné dílo, inspirované krysařskou legendou. Bartův věhlasný animovaný film Krysař je výtvarně působivým obrazem chamtivého bezcílného konzumního světa a marnosti lidského citu v něm. Daniela Fischerová klade ve svém díle s dramaticky bohatší strukturou mezi jinými otázkou do hledíště, nako-
lik jsme se svou etickou i jinou orientací „obyvateli středověkého města Hameln“.

(vá)

Zpravodaj SD Ostrava 11/87

Činohra Petra Bezruče

Daniela Fischerová: BĀJ

Jméno Daniely Fischerové je ostravským divákům dobře známé. Setkávají se s ním na knižních pultech, v titulcích filmů, ale i na divadelních plakátech, neboť činohra SDO v nedávné době uvedla její hru Princezna T. Činohra Petra Bezruče nyní v československé (a vlastně i světové) premiéře uvádí hru Báj.

Na podkladě staré báje o krysařovi rozvinula autorka příběh, jehož překvapivé zvraty, stejně jako proměnlivý a sugestivní způsob vyprávění, nás neustále nutí k přehodnocování významu předchozích událostí. Vždy v novém světle se objeví jednající postavy, jejich činy, cíle a ideály: láska, zrada, čest, morálka, korupce, víra, skepse, pragmatismus.

Inscenaci nastudoval režisér Pavel Palouš. Spolu s hostujícími výtvarníky Milanem Čechem (výprava), Danielou Flejšarovou (kostýmy) a herci Otakarem Prajznerem, Janem Mazákem, Kateřinou Krejčí, Lenkou Kucharskou, Vladimírem Čapkou, Lubošem Ondráčkem, Kostasem Zerdalolu, Ladislavem Brücknerem, Marcelou Čapkovou, Blankou Meierovou, Zdeňkem Svobodou připravil inscenaci, která pomocí jevištních kouzel vdechne život této krásné a myšlenkově bohaté hře tak, aby jí plně příslušelo její jméno — Báj.

28. 11.

**ČESKOSLOVENSKÁ PREMIÉRA DNE 28. LISTOPADU 1987 V 19 HODIN
NA SCĚNĚ ČINOHRY PETA BEZRUČE.**